

از آنجا که ماهنامه دادرسی در نظر دارد علاقمندان و دانش پژوهان را با تشکیلات دیگر کشورها آشنا نماید، در این شماره ترجمه فصل نهم از قانون اساسی فدرال آلمان عیناً درج می‌شود. امید آنکه مفید واقع شود.

دادگستری

(سرویس ترجمه متون و مقالات خارجی)

جمهوری فدرال آلمان

ماده ۹۲ (سازمان دادگاهها)

قوه قضائیه به قضات تفویض شده است که توسط دادگاه قانون اساسی فدرال و دادگاههای فدرال که در این قانون اساسی تعیین شده اند و توسط دادگاههای ایالات اعمال می‌شود.

ماده ۹۳ (دادگاه قانون اساسی فدرال و صلاحیت آن)

(۱) دادگاه قانون اساسی فدرال نسبت به موارد زیر اتخاذ تصمیم خواهد نمود:

(۱) تفسیر این قانون اساسی در صورت بروز اختلاف در مورد قلمرو حقوق و وظائف یک ارگان عالی فدرال یا سایر مقامات ذینفع که به موجب این قانون اساسی یا به موجب مقررات مربوط به مقامات مزبور به آنان تفویض اختیار شده است.

(۲) در صورت بروز اختلاف نظر یا شبهه و تردید درباره مطابقت شکلی و ماهوی قانون فدرال یا قانون ایالتی با این قانون اساسی یا درباره هماهنگی قانون ایالتی با سایر قوانین فدرال حسب در خواست دولت فدرال یا دولت ایالتی یا یک سوم اعضای مجلس.

(۳) در صورت بروز اختلاف نظر یا شبهه و تردید درباره ساراه حقوق و وظائف فدرال و حکومتهای ایالتی، به ویژه در مورد اجراء قانون فدرال توسط مقامات ایالتی و اعمال نظارت توسط دولت فدرال.

(۴) درباره سایر اختلافات حاصله مربوط به قوانین عمومی بین دولت فدرال و حکومتهای ایالتی، بین ایالت جداگانه یا در داخل یک ایالت، مگر آنکه امکان مراجعه به دادگاه دیگری وجود داشته باشد.

(۴) لالف - شکایات مربوط به اقدامات مخالف قانون اساسی که ممکن است بوسیله هر شخص که مدعی است حقوق اولیه وی با یکی از حقوق وی به موجب بند ۴ ماده ۲۰ به موجب مواد ۳۳، ۳۸، ۱۰۱، ۱۰۳ یا ۱۰۴ توسط مقامات دولتی نقض گردیده است.

(۴) ب - شکایات مربوط به اقدامات مخالف قانون اساسی توسط شهر داریها یا

اتحادیه‌های شهر داریها در این باره که حق خود مختاری آنان بر اساس ماده ۲۸ بوسیله قانون دیگری غیر از قوانین ایالتی که نسبت به آن می‌توان به دادگاه قانون اساسی ایالت مربوطه مراجعه کرد نقض گردیده است.

(۵) در سایر مواردی که در این قانون اساسی تصریح شده است.

(۲) دادگاه قانون اساسی در سایر مواردی نیز که به موجب قانونگزاری فدرال به آن مأموریت داده شده است عمل خواهد کرد.

(۱) دادگاه قانون اساسی فدرال از قضات فدرال و سایر اعضاء ترکیب خواهد یافت. نصف تعداد اعضاء دادگاه قانون اساسی فدرال توسط مجلس نمایندگان و نصف دیگر توسط شورای دولتی فدرال تعیین خواهد شد آنها ممکن است خارج از اعضاء مجلس نمایندگان، شورای دولتی فدرال، دولت فدرال یا مقامات حکومتی ایالات انتخاب شوند.

(۲) مقررات و روش کار دادگاه ایالتی فدرال باید بوسیله یک قانون فدرال که ضمن آن مشخص می‌گردد در چه مواردی تصمیمات آن دادگاه مزبور اعتبار اجرائی قانون را پیدا می‌کند تعیین شود. این قانون می‌تواند حاوی عباراتی باشد حاکی از اینکه قبل از طرح شکایت مربوط به اقدامات مغایر با قانون اساسی به کلیه طرق قانونی توسل جسته شده و همچنین می‌تواند حاوی مقرراتی درباره شرایط پذیرفتن اینگونه شکایات و دعاوی باشد.

ماده ۹۵ (عالیترین دادگاههای فدرال و هیئت مشترک)

(۱) فدراسیون جمهوری آلمان از نظر صلاحیت عادی، اداری، مالی، کارگری و اجتماعی اقدام به تأسیس دادگاه فدرال، دادگاه اداری فدرال، دادگاه مالی فدرال، دادگاه کارگری فدرال و دادگاه اجتماعی فدرال به عنوان عالی‌ترین دادگاههای آن کشور خواهد کرد.

(۲) قضات هریک از این دادگاهها مشترکاً

توسط وزیر ذیصلاح فدرال و کمیته ای برای انتخاب قضات مرکب از وزرا ذیصلاح ایالتی و تعداد مساوی اعضای منتخب مجلس انتخاب خواهند شد.

(۳) به منظور حفظ یگانگی تصمیمات هیئت مشترکی (بنام سنا) از دادگاههای مشروحه در بند (۱) این ماده تشکیل خواهد گردید و جزئیات امر توسط قانون فدرال تعیین خواهد شد.

ماده ۹۶ (سایر دادگاههای فدرال، اعمال قوه قضائیه فدرال توسط دادگاههای ایالتی)

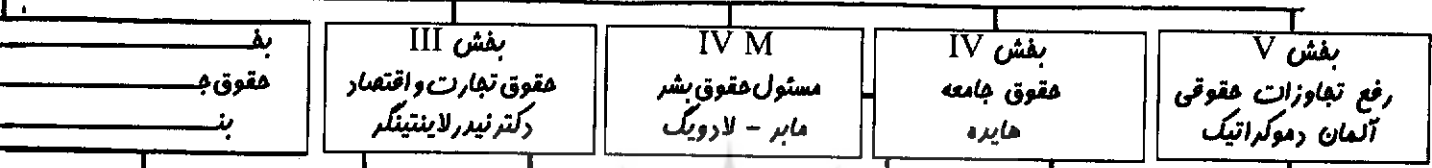
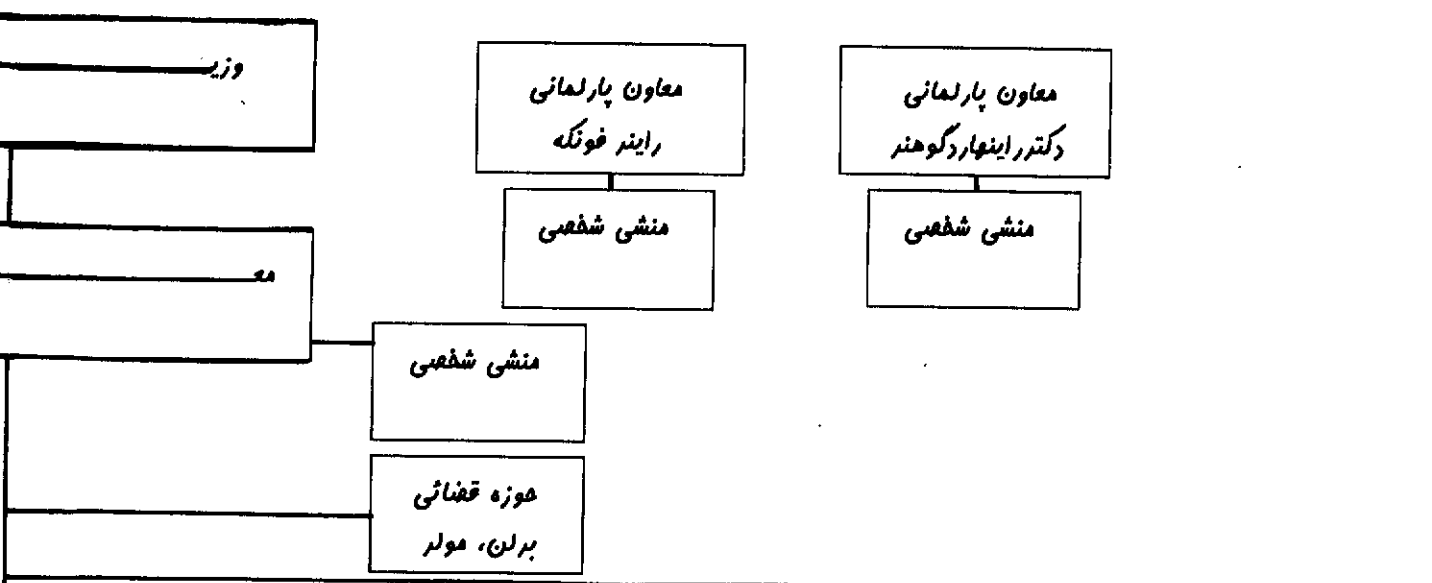
(۱) فدراسیون می‌تواند برای رسیدگی به مسائل حقوق مالکیت صنعتی اقدام به تأسیس یک دادگاه فدرال نماید.

(۲) فدراسیون می‌تواند برای رسیدگی به جرائم جنائی نظامی نیروهای مسلح اقدام به تأسیس دادگاههای فدرال نماید. این دادگاهها فقط صلاحیت رسیدگی به جرائم جنائی را وقتی در قبال آن دفاع وجود داشته باشد خواهند داشت و در مورد سایر جرائم صلاحیت آنان فقط شامل افراد نیروهای مسلح که در خارج از کشور یا در کشتی خدمت می‌کنند خواهد بود. مقررات مربوطه بوسیله قانون فدرال تعیین خواهد گردید. نظارت در کار این دادگاهها در صلاحیت وزیر دادگستری فدرال قرار دارد. قضات تمام وقت آنان از جمله اشخاصی خواهند بود که واجد شرایط تصدی به شغل قضاوت می‌باشند.

(۳) عالیترین دادگاه تجدید نظر خواهی از احکام دادگاههای مندرج در بندهای (۱) و (۲) این ماده دادگاه فدرال خواهد بود.

(۴) فدراسیون می‌تواند در دادگاههای انتظامی علیه کارکنان رسمی دولت راساً یا بر اساس شکایات واصله تأسیس نماید.

(۵) در مورد جرائم جنائی مندرج در بند (۱) ماده ۲۶ یا جرائم علیه امنیت کشور قانون فدرال متضمن شرط موافقت مجلس می‌تواند مقرر دارد که دادگاههای ایالتی حق داشته باشند

۲۰۰۳۶۵ - بن
۵۸ - ۰
تلفن مرکز
تلفن مستقیم
شماره تلکس
تله فاکس

مدیریت اشتاین	
امور جمعیت دولت و مجلس	دفتر وزیر اشتاین منشی ویژه وزیر
تماس های سیاسی سفترانیهها	موالات اساسی بر نامه قانون گذاری طرح های حقوقی - سیاسی

رسانه های گروهی

اون

کلارا - رکنین - اشتراسه ۹۳ برلین شرقی ۱۰۸۶
تلفن
تله فاکس

شعبه برلین
آدرس
تلفن
تله فاکس
سال چاپ: ۱۹۹۱

از صلاحیت دادگاههای فدرال برخوردار شوند.

ماده ۹۷ (استقلال قضات)

(۱) قضات دارای استقلال می‌باشند و فقط تابع قانون خواهند بود.

(۲) قضاتی را که به صورت دائم و براساس کار تمام وقت در سمتهای خود تعیین شده‌اند نمی‌توان بر خلاف اراده شان از سمت خویش معزول یا بطور دائم یا موقت معلق نمود یا سمت دیگری به آنان واگذار کرد یا قبل از انقضای مدت تصدی سمت خود بازنشسته کرد، مگر به موجب یک تصمیم قضائی و فقط بر اساس علل و ترتیباتی که در قانون پیش بینی شده است. در قانون می‌توان محدودیت سن بازنشستگی قضائی را که مادام‌العمر تعیین شده‌اند قید نمود. قضات را در صورت تغییر دادگاهها یا ناحیه قضائی می‌توان به دادگاه دیگری منتقل یا از سمت خویش برکنار نمود مشروط بر آنکه آنان حق داشته باشند حقوق خود را بطور کامل دریافت کنند.

ماده ۹۸ (موقعیت قانونی قضات در فدراسیون و در ایالات)

(۱) موقعیت قانونی قضات فدرال به موجب یک قانون فدرال تعیین خواهد شد.

(۲) وقتی یک قاضی فدرال در سمت رسمی خویش یا بطور غیر رسمی اصول قانون اساسی کشور و یا مقررات قانون اساسی یک ایالت را نقض نماید دادگاه قانون اساسی فدرال حسب درخواست مجلس نمایندگان می‌تواند با اکثریت دو سوم آراء مقرر دارد که به قاضی مزبور سمت دیگری داده شده و یا بازنشسته شود. هرگاه نقض قانون عمده باشد دستور اخراج وی را می‌توان صادر کرد.

(۳) موقعیت قانونی قضات شاغل در ایالات به موجب قوانین خاصی ایالتی تعیین خواهد شد. فدراسیون می‌تواند مقررات دیگری وضع نماید مگر آنکه مدلول بند ۴ ماده ۷۴ (الف) ترتیب دیگری تعیین کرده باشد.

(۴) ایالات می‌توانند مقرراتی را وضع نمایند حاکی از اینکه وزیر دادگستری ایالتی باید با اتفاق کمیته ای برای انتخاب قضات درباره تعیین قضات در ایالات اتخاذ تصمیم نماید.

(۵) ایالات می‌توانند در مورد قضات ایالتی مقرراتی مطابق مفاد بند (۲) این ماده وضع نمایند. قانون اساسی ایالتی در این مورد مصون

از خدشه باقی خواهد ماند. اتخاذ تصمیم درباره تحقیق از یک قاضی به عهده دادگاه قانون اساسی فدرال خواهد بود.

ماده ۹۹ (تصمیمات دادگاه قانون اساسی عالی‌ترین دادگاه فدراسیون درباره اختلافات مربوط به قانون ایالتی)

تصمیمات درباره اختلافات مربوط به قانون اساسی در داخل یک ایالت را می‌توان به موجب قانون ایالتی به دادگاه قانون اساسی فدرال احاله نمود، همچنین است تصمیم نهائی درباره قابلیت اجرائی قانون ایالتی که به موجب بند (۱) ماده ۹۵ به عالیترین دادگاههای فدرال ارجاع خواهد گردید.

ماده ۱۰۰ (هماهنگی قوانین آمره با قانون اساسی)

(۱) هرگاه دادگاهی مشاهده نماید قانونی که اتخاذ تصمیم بستگی به اعتبار آن دارد مغایر با قانون اساسی است باید رسیدگی به موضوع متوقف گردد و از دادگاه ایالتی درباره اختلاف حاصله درباره نقض قانون اساسی آن ایالت یا از دادگاه فدرال درباره اختلاف حاصله درباره نقض قانون اساسی فدرال کسب نظر شود.

این موضوع در مواردی نیز که اعاده شود قانون اساسی فدرال بموجب قانون ایالتی نقض گردیده یا قانون ایالتی با قانون فدرال مغایرت دارد صادق است.

(۲) وقتی در جریان دادرسی شبهه ای در این باره وجود داشته باشد که یکی از قواعد قانون بین‌المللی عمومی جزء لاینفک قانون فدرال بوده و اینکه چنین قاعده ای راساً موجب حقوق و تکالیف فرد می‌باشد (ماده ۲۵) دادگاه باید تصمیمی از دادگاه قانون اساسی فدرال اخذ نماید.

(۳) وقتی دادگاه قانون اساسی ایالتی در مقام تفسیر این قانون اساسی قصد انحراف از تصمیم دادگاه قانون اساسی فدرال یا دادگاه قانون اساسی ایالت دیگری را داشته باشد باید در این باره تصمیم دادگاه قانون اساسی فدرال را اخذ نماید.

ماده ۱۰۱ (ممنوعیت در مورد دادگاههای فوق‌العاده)

(۱) دادگاههای فوق‌العاده غیر مجاز می‌باشند. هیچکس را نمیتوان از مراجعه به قاضی صلاحیتدار خویش ممنوع ساخت.

(۲) دادگاههای رسیدگی به موضوعات خاص قانون را فقط می‌توان از طریق

قانونگذاری تأسیس کرد.

ماده ۱۰۲ (الغاء مجازات اعدام)

مجازات اعدام باید ملغی گردد.

ماده ۱۰۳ (جلسات دادرسی مطابق قانون، ممنوعیت عطف بمسابق شدن قوانین کیفری و تکرار مجازات)

(۱) هر شخص حق خواهد داشت از حضور در جلسه دادرسی مطابق قانون بهره‌مند شود.

(۲) فقط وقتی می‌توان عملی را مجازات نمود که به موجب قانون قبل از زمان ارتکاب آن، جرم محسوب می‌گردید.

(۳) هیچکس را نمی‌توان به موجب قوانین عمومی کیفری برای ارتکاب همان عمل بیش از یکبار مجازات کرد.

ماده ۱۰۴ (تضمینهای قانون در صورت سلب آزادی)

(۱) آزادی فرد را فقط می‌توان به موجب یک قانون مصوب و فقط براساس ترتیبات مندرج در آن محدود کرد. شخص بازداشت شده نباید در معرض بد رفتاری جسمانی یا روانی قرار گیرد.

(۲) فقط قضات می‌توانند درباره مجاز بودن یا ادامه هرگونه سلب آزادی تصمیم نمایند. هرگاه چنین محرومیتی بر اساس دستور یک قاضی قرار نداشته باشد باید بدون تأخیر یک تصمیم قضائی در این باره اخذ نمود. پلیس نمی‌تواند هیچکس را بر مبنای اختیارات خود حداکثر تا پایان روز بعد از توقیف در بازداشت خویش نگاه دارد. مقررات مربوط به این موضوع به موجب قانون تعیین خواهد شد.

(۳) هر شخص مظنون به ارتکاب جرم که موقتاً بازداشت شده باشد باید حداکثر تا فردای روز بازداشت نزد قاضی حضور پیدا کند. قاضی مزبور را از علل و جهات بازداشت مطلع کرده، از وی تحقیق نموده و به او فرصت خواهد داد که اعتراضات خود را طرح نماید. قاضی باید بدون درنگ یا حکم بازداشت با ذکر دلایل و جهات آن و یا دستور آزادی وی را از توقیف صادر کند.

(۴) در صورت صدور تصمیم مربوط به سلب آزادی یا دستور ادامه آن باید بلافاصله مراتب را به یک خوشاوند یا شخص مورد اعتماد فرد بازداشت شده اطلاع داد.